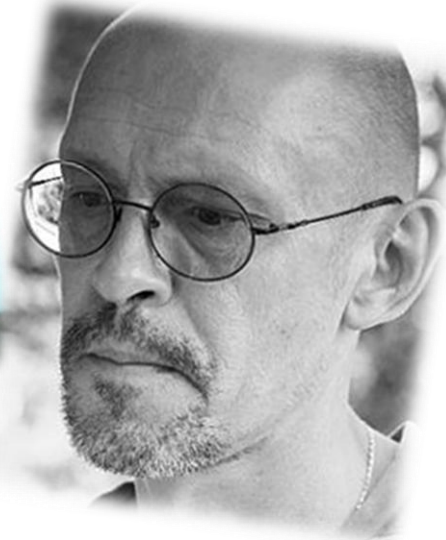

**Живопис сучасності:
А. Криволап, І. Марчук,
Т. Сільваші, О. Животков, О. Тістол та ін.**

Відомі художники

Етапи розвитку мистецтва в Україні

- **1 етап** – перші десятиліття ХХ ст. – хвиля соціальних змін та інтенсивних модерністських експериментів у галузі мистецтва (**модернізм – це «уникнення реалістичних зображень»**)
- створено мережу навчальних закладів, українізація освіти, розвиток бібліотечної та видавничої справи,
- створення професійних та аматорських колективів; культурно-просвітницька робота
- розвиток різних форм художньої творчості: український модернізм у архітектурі (В. Городецький, Ф.Кричевський), авангард в образотворчому мистецтві (О. Богомазов, В. Єрмілов, О. Екстер, К.Малевич), відкриття школи монументального живопису М. Бойчука)

Етапи розвитку мистецтва в Україні

- **2 етап** – десятиліття репресій, голодомору, лихоліть Другої світової війни, повоєнна розруха («Розстріляне Відродження» – трагедія культури 30-х)
- масові репресії – знищення діячів мистецтва, заборона українізації;
- руйнування історико-культурних пам'яток, пограбування музеїв, театрів, храмів, знищення й вивезення мистецьких цінностей;
- глибокий песимізм – основна риса художніх творів того часу;
- тема патріотизму – провідна: художники (М.Дерегус, В. Касіян, О. Шовкуненко, малюнки Б.Пророкова «Це не повинно повторитися!»)

Етапи розвитку мистецтва в Україні

- **3 етап** – піднесення мистецького життя – періоди відлиги та застою – доба соцреалізму (партійно ідеологічне керівництво культурою – диктат влади – ідеологічна заангажованість, тенденційність)
- творчість молоді генерації художників (Т.Яблонської, І. Марчука, В.Зарецького, В.Задорожного та інших);
- поширення експериментаторства в галузі сучасних художніх технік, поява нових мистецьких жанрів, розвиток народного декоративно-ужиткового мистецтва.

Етапи розвитку мистецтва в Україні

- **4 етап** – національно-культурне відродження в незалежній державі, виникнення перших ознак кіберкультури. **відродження різних сфер національної художньої культури – зняття ідеологічних обмежень – інтеграція українського мистецтва в європейський і світовий культурний простір – розвиток постіндустріального інформаційного суспільства**
- поєднання стилів нео (необароко, неокласицизм, неофольклоризм тощо) і net культури; виникнення різнобарв'я стилів (еклектика);
- поширення масової культури; відбувається синтез мистецтв (світлові вистави, рок-опери, відео-кліпи тощо)
- співіснування різних духовних світів

Анатолій Дмитрович Криволап (11 вересня 1946, Ягодин)

Український художник, майстер нефігуративного малярства та пейзажу. Вважається найуспішнішим сучасним художником України. Він — найдорожчий серед представників сучасного українського мистецтва на міжнародному арт-ринку. У жовтні 2013 року на торгах аукціону “Phillips de Pury & Co” в Лондоні роботу “Кінь. Вечір” було продано за \$186 тис. Вартість його картин б’є національні рекорди: у середньому полотна продаються по \$70 тис. В основному художник малює пейзажі та експериментує з кольором.

Один із найвідоміших та найдорожчих художників українського сучасного мистецтва. Його роботи займають почесне місце в музейних та приватних колекціях. Створив власний, впізнаваний та неповторний стиль в живописі, його ім’я стало брендом.

А.Криволап “Кінь. Вечір.”

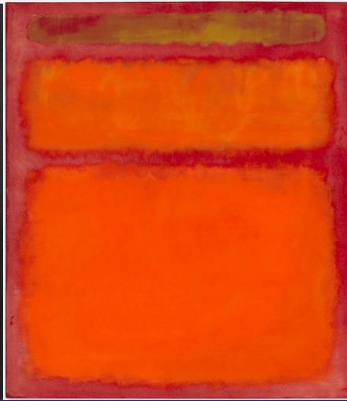
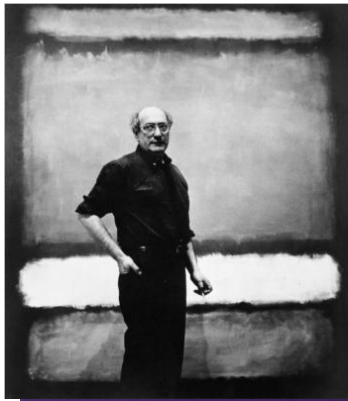

А.Криволап “Вечір.”

Відомі роботи Анатолія Криволапа

Марк Ротко,
Продано
80 000 000
доларів

Кінь. Ніч, 2009 р. Продана на аукціоні в
Лондоні у 2011 році за 124 000 доларів

Степ, 2009 р. Продана на аукціоні в Нью-
Йорку у 2011 році за 86 000 доларів

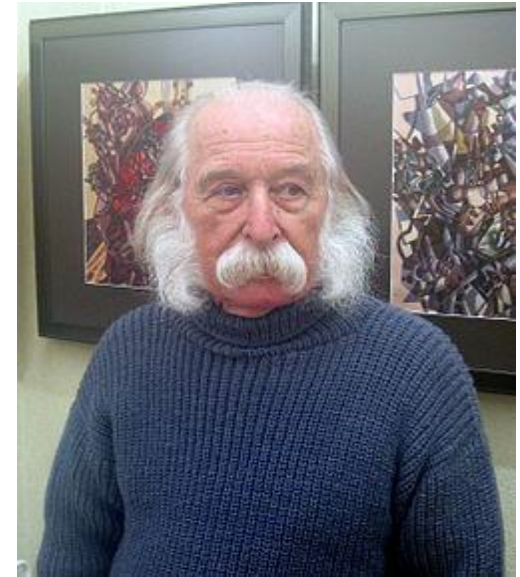
Кінь. Вечір, 2012 р. Продана на аукціоні в
Нью-Йорку у 2013 році за 186 000 доларів

Марчук Іван Степанович

Український живописець, засновник техніки пльонтанізму, народний художник України, лауреат Національної премії України ім. Шевченка. Почесний академік Національної академії мистецтв України. Почесний громадянин Тернополя, Києва, Канева.

Народився 12 травня 1936 року в с.Москаліївка (Тернопільська область). Навчався у Львівському училищі прикладного мистецтва імені Івана Труша на відділі декоративного розпису. Продовжив навчання на відділі кераміки Львівського інституту прикладного мистецтва, який закінчив 1965 р.

З 1984 року — на творчій роботі. У 1989—2001 роках мешкав у Австралії, Канаді й США. У 1990 році Марчук відвідав Україну й відбулася його перша офіційна виставка у Києві — у Державному художньому музеї українського образотворчого мистецтва (нині — Національний художній музей України). Нині живе та працює в Києві.

1936

Марчук-сюрреаліст

Є засновником нових стилів у мистецтві, зокрема «пльонтанізму» (таку назву митець жартома дав своєму стилю — від слів «плести», «пльонтати»: картини ніби створені з клубочків чудернацьких ниток).

Авторська техніка передачі зображення – пльонтанізм: нанесення фарби тонкими кольоровими лініями, їх переплетення під різними кутами, чим досягається ефект об'ємності й світіння. Таке зображення, балансує на межі рукотворного і технологічного, через складність філігранного виконання і трудомісткість практично не підлягає повторенню.

- Вперше застосував у пейзажі (1972).

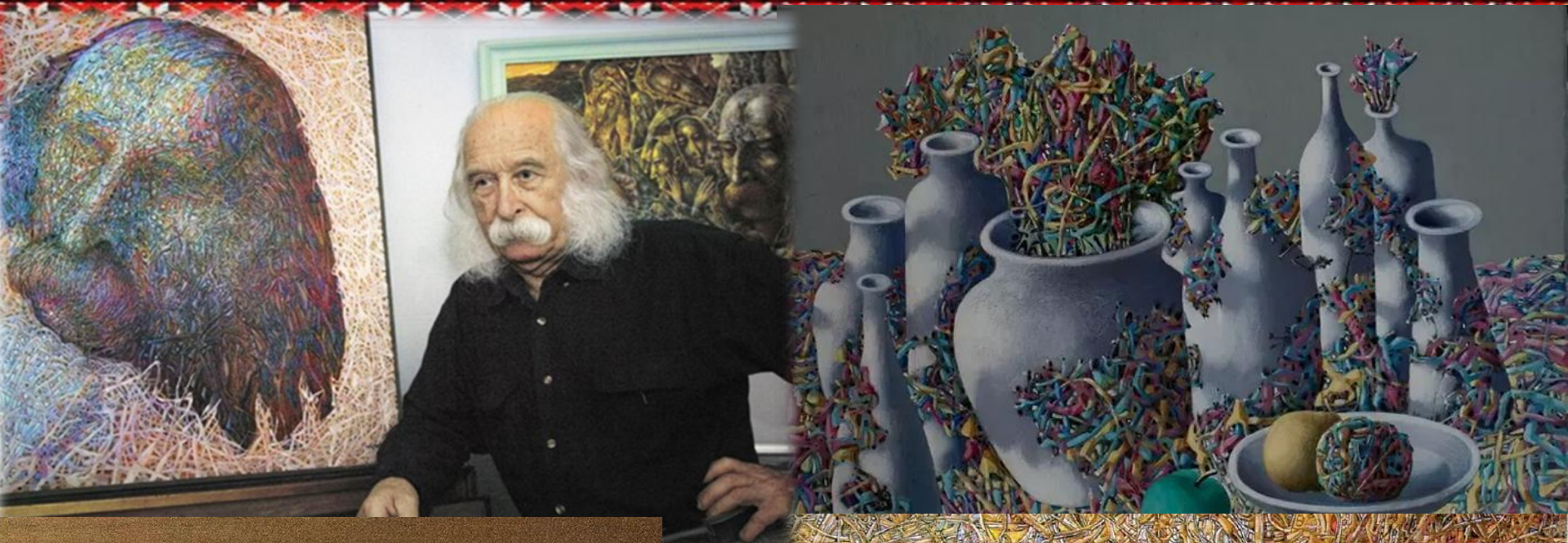

«Сходить Сонце над Дніпром»

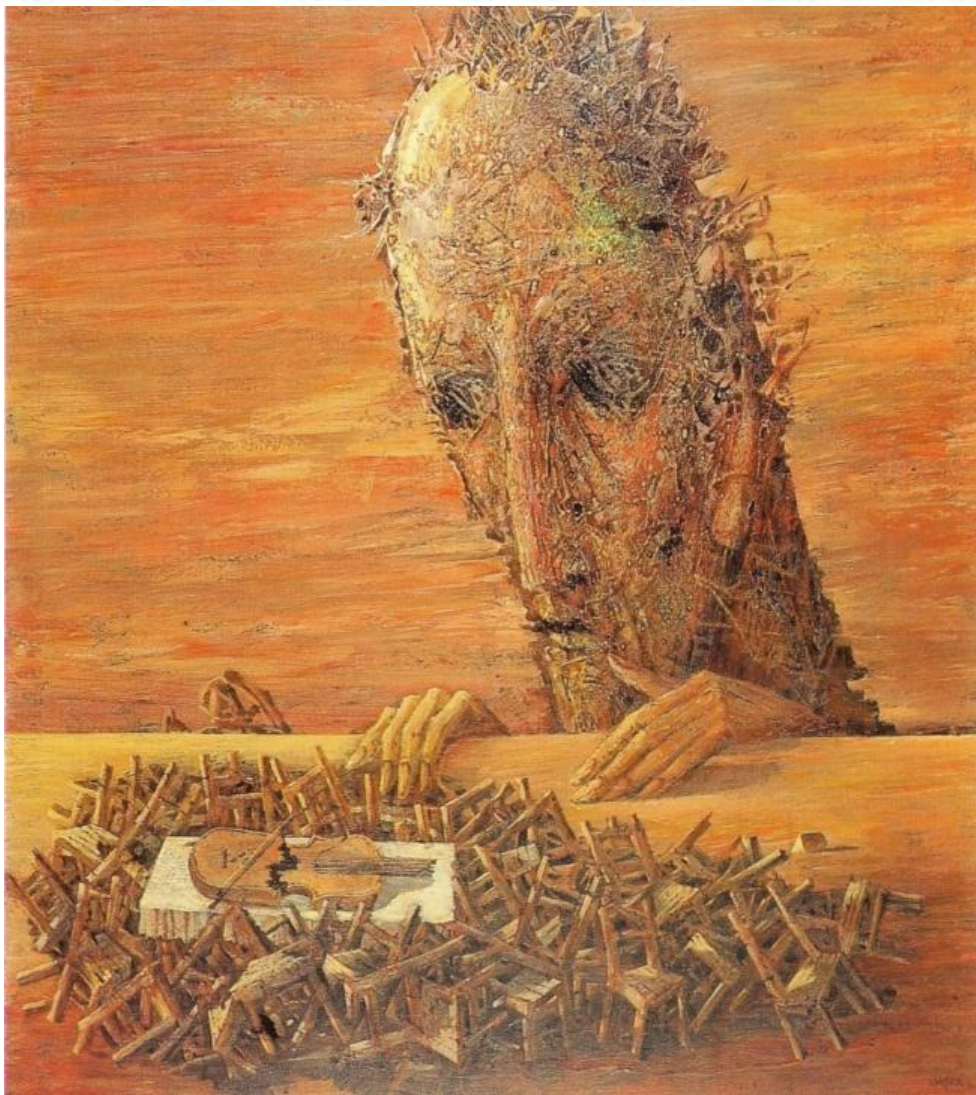

« В дорозі»

Пробуждения, п.о., 100×120, 1991 р.

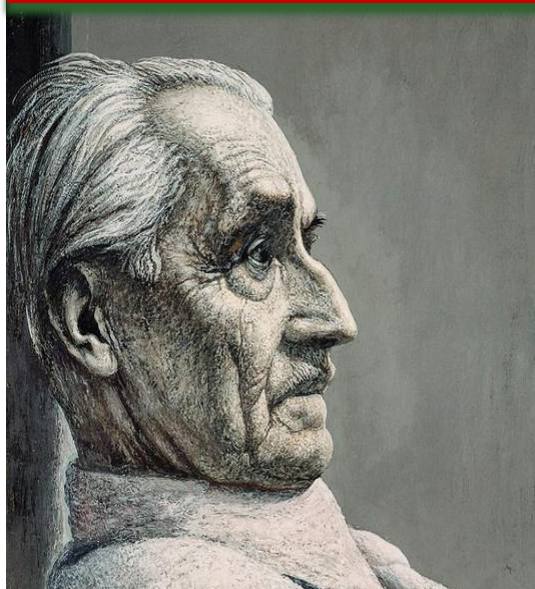

Марчук-портретист

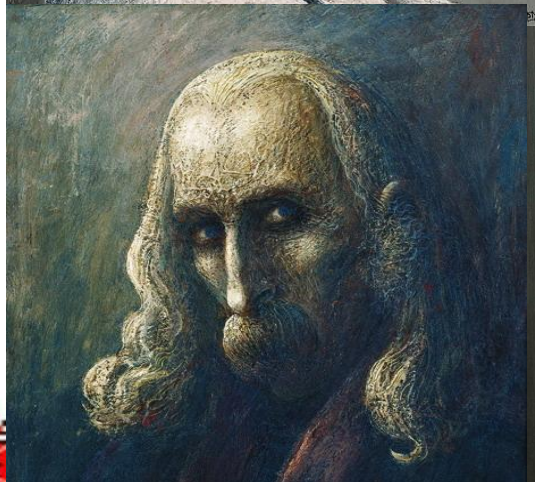
Започаткований у середині 60-х років спосіб вираження власного світовідчуття втілюється в полістилістичний і політематичний цикл «Голос моєї Душі», наскрізний у творчості Івана Марчука, котрий варіює новими стовбуровими відгалуженнями-циклами впродовж всього творчого шляху.

За стилістикою, технікою виконання, колористичним вирішенням, тематикою картини систематизуються в цикли: «Голос моєї Душі», «Пейзаж», «Цвітіння», «Кольорові прелюдії», «Портрет», «Нові експресії», «Натюрморт», «Біла планета I», «Біла планета II», «Виходять мрії з берегів», «Погляд у Безмежність»

«Портрет Романа Сельського»

«Соломія Павличко»

Автопортрет

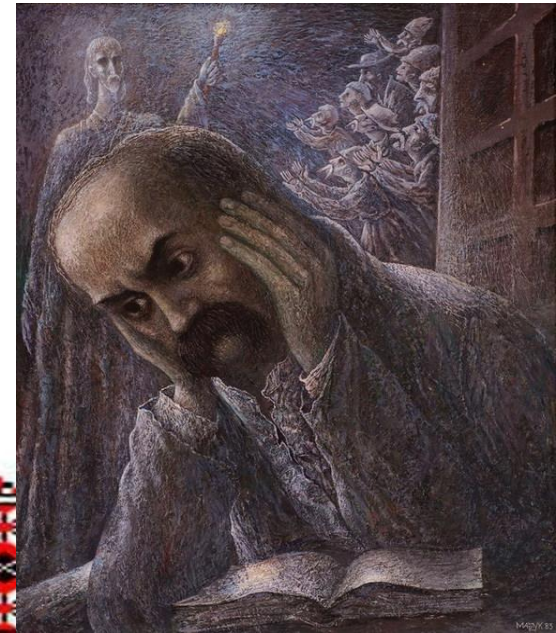
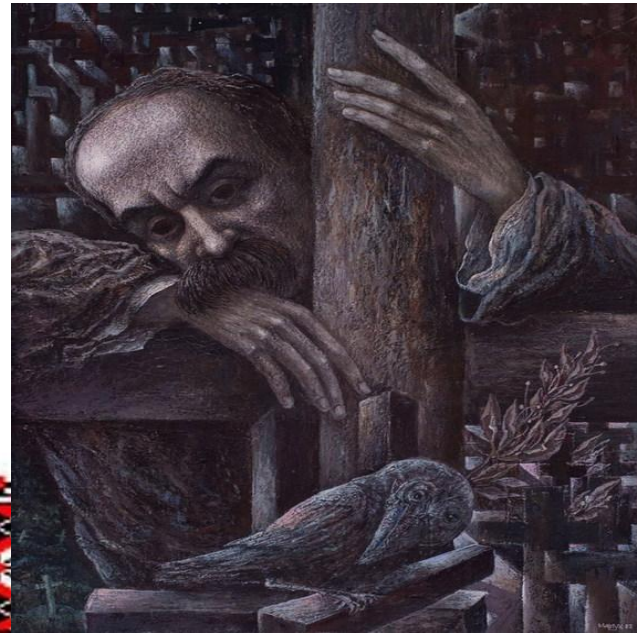
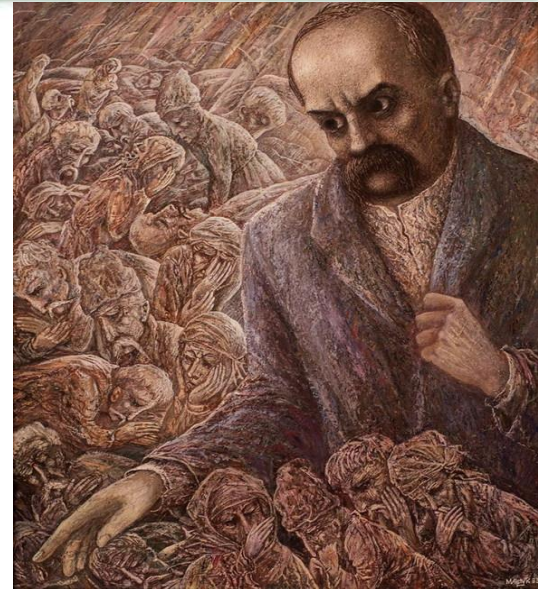

«Микола Амосов»

Марчук-шевченкіаніст

Завершеною серією в циклі «Голос моєї Душі» є «Шевченкіана» із 42 картин (1982-1984), за яку був удостоєний Національної премії України імені Тараса Шевченка (1997).

• Діапазон напрямків образотворчого мистецтва, пропущених через призму самобутньої світоглядної системи і екстрапольованих на полотно, феноменально широкий: від примітивізму (з чіткими ознаками архетипності) до реалізму, гіперреалізму абстракціонізму, абстрактного експресіонізму, сюрреалізму й абстрактного сюрреалізму

Марчук. Надбання

- Доробок митця налічує близько 5000 творів. Провів понад 120 персональних і близько 50 колективних виставок.
- До 1988 року Спілка художників офіційно не визнавала творчість Івана Марчука, хоча він мав понад 15 експозицій у різних містах колишнього СРСР (перші виставки 1979 і 1980 років у Москві). І лише 1988 року його прийняли в члени Спілки художників України.
- У 2007 році потрапив до рейтингу 100 геніїв сучасності, який уклала британська газета The Daily Telegraph.

Я завжди заздрив поетам. Він узяв клаптик паперу, їде в трамваї — і вже працює. А художник — це ціла індустрія. Якби в мене було більше місця, то фарби не в банках, а в відрах стояли б. Я розливав би їх і в них качався. У мені надто багато експресіонізму, який нікуди діти.

Геній українського живопису

Про періоди своєї творчості Марчук зазначив в одному з інтерв'ю: «Іноді мені на виставках кажуть про мої роботи, що такого ще ніколи не бачили, а я кажу — коли б втаке бачили, то не бачили б мене. Бо цінується те, чого ще ніколи не було. Тому я сколихнув цей світ. Було 9 періодів творчості, „9 Марчуків” і кожен з них чимось дивує. Я, в першу чергу, себе повинен дивувати. Щось весь час крутиться в голові, треба щось нове робити. Коли я вже підписую картину, я відсилаю її в світ і знаю, що відгук на неї буде неодмінно. І „десятий” Марчук буде обов'язково. Визріває».

•Коли є такі художники, треба бути впевненим у тому, що в Україні є майбутнє, і воно прекрасне і щасливе.

Моя найбільша мрія — не бачити нещасних людей. Я хочу, щоб у цій країні всі були привітні й задоволені.

І.Марчук

**«Земля материнська»
(Лети, Метелику)**

Тіберій Йосипович Сільваші

(народився 13 червня 1947 у м. Мукачеве, Закарпатська обл., СРСР) — український художник-абстракціоніст. Картини Сільваші зберігаються у музеях Мюнхена, Відня, Нью-Джерсі, Запоріжжя, Харкова, Ужгорода, Києва, у зібранні (колекції) образотворчого мистецтва Градобанку, а також у приватних колекціях в Європі та США. Живе і працює в Києві. Представник Нової хвилі.

У 1962—66 роках навчався у художній школі імені Т.Шевченка у Києві. З 1965 по 1972 роки навчався у Київському державному художньому інституті. З 1978 року — член Спілки художників України.

Захопився абстрактним мистецтвом, але в радянські часи не міг виставляти ці «формалістичні» твори, які не брали на офіційні виставки й перебували тимчасово в «андеграунді». У 1992 році - один із засновників мистецької групи «Живописний заповідник», теоретик «кольоропису»

**«ХРОНОРЕАЛІЗМ»: ЕСТЕТИЧНА
ПРОГРАМА ТІБЕРІЯ СІЛЬВАШ**

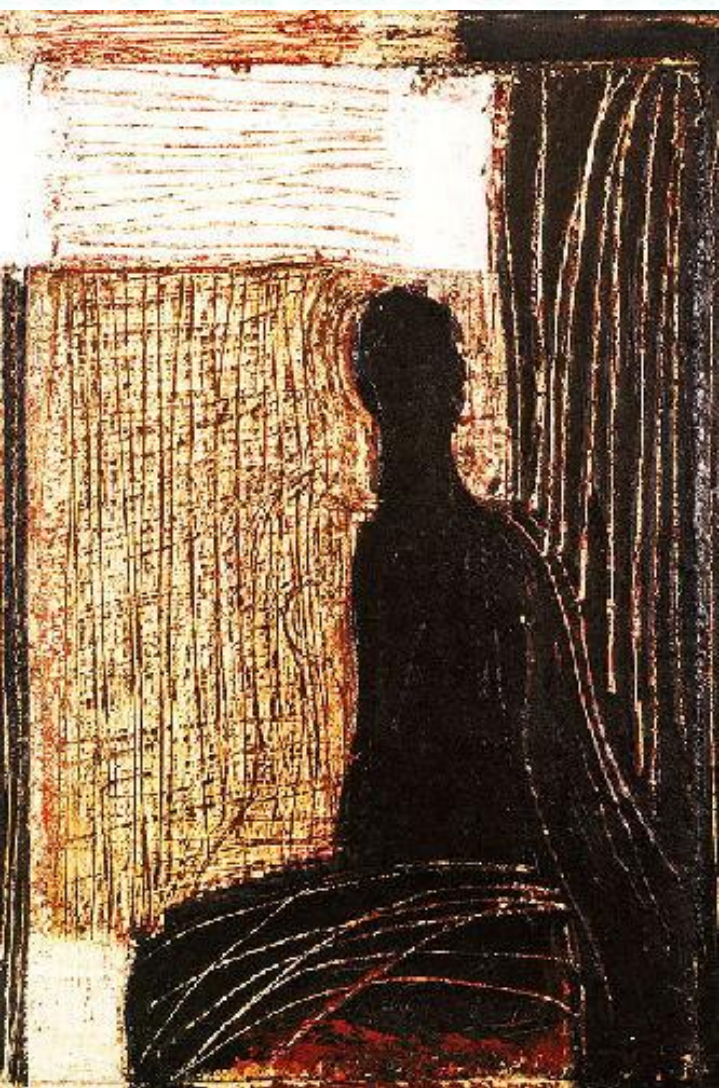
Олександр Олегович Животков

(нар. 31 березня 1964, Київ, Українська РСР) — український художник, член Національної спілки художників України (з 1989), об'єднання «Живописний заповідник» (1991—1995), представник постмодерністського мистецтва в Україні.

Разом з батьком та братом Сергієм створив своєрідну «фамільну школу», що має — монохромність та мінімалізм. Його унікальна авторська техніка втілює власні суб'єктивні переживання та сприйняття з деревом, каменем, головним чином, у монохромно-площинних композиціях різьблених панно, сповнених стрімкої динаміки штрихів та ліній, прорізів у нашаруванні фарби до яких вплетено текст, як правило, молитв та біблійних цитат.

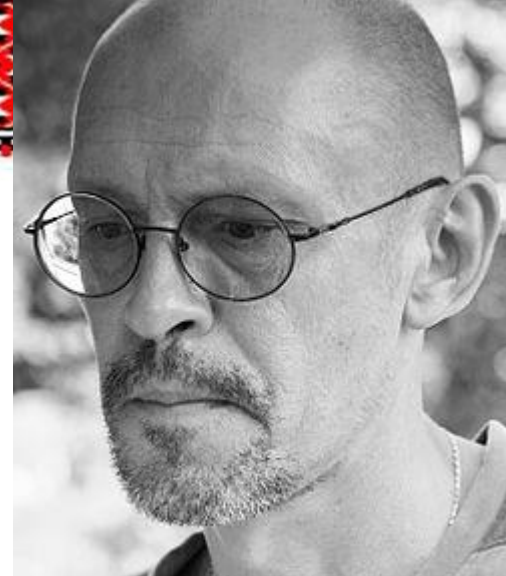
Його мистецькі твори демонструвалися на 34 персональних виставках в Україні, а також знаходяться в музеях та приватних колекціях багатьох країн світу. Він брав участь у 60 групових проектах в Україні, Росії, Польщі, Словаччині, Великій Британії, Франції, Фінляндії, Німеччині, Австрії. Його картини продаються на світових та українських аукціонах — Sotheby's, Phillips.

Тістол Олег Михайлович

(25 серпня 1960, Владіївка, Миколаївська обл., Україна, СРСР) — український художник, представник українського необароко, один з лідерів «Нової української хвилі»

Творчість Олега Тістола (живопис, масштабні інсталяційні проекти, фотографії, скульптура та художні об'єкти) з кінця 80-х відзначена у центрі активного поля сучасної культури, про що свідчить постійна участь у міжнародних художніх подіях.

Проект українських грошей. Роксолана. Полотно, олія, 280x480см, 1995

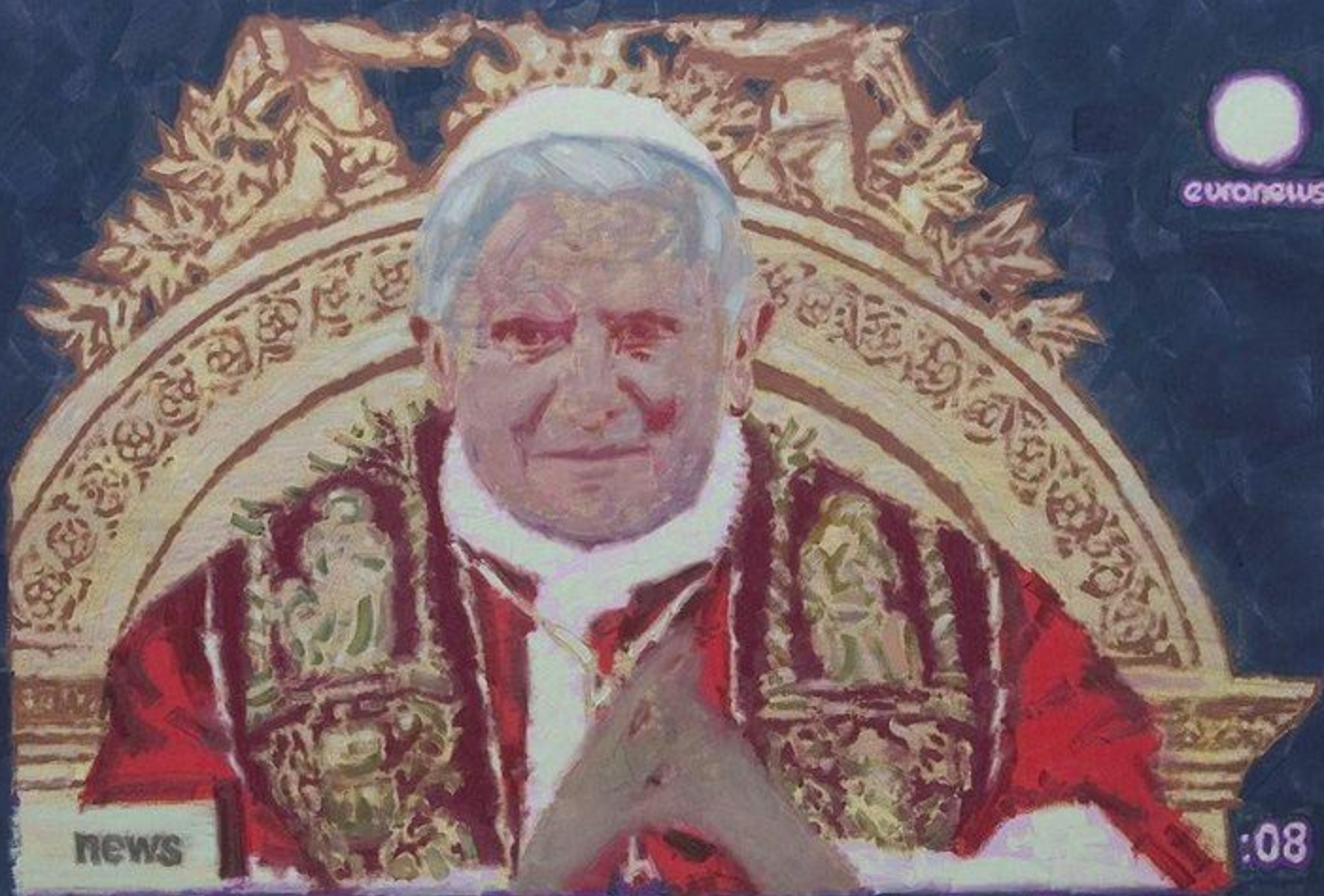
У мистецтві Тістола, яке виникло на межі радянської та пострадянської доби, синтезовано перегляд кліше радянської культури і саме та життєрадісність, феєричність, що визначали сутність української «нової хвилі». Поеднуючи у своїх творах національні і радянські символи, міфи або ж утопії, Тістол відкрив для себе те, що зветься симулякром — «копію без оригіналу»: ту парадоксальну самодостатність радянської «наочної агітації» як замітника фіктивних речей, що несподівано пов'язує її з поп-артом. Тістола зацікавив її формально-естетичний аспект — трафарети, растри, зафарбовані площини.

Автопортрет, 2013 г.

TV + Реалізм. 25.12.2009. Полотно, олія,
150 x 200 см, 2009

Оксана Мась.1969

Одеська художниця намагається віднайти український культурний код аби визначити, що саме може дати світові українське концептуальне мистецтво.

Художниця намагається зробити це через абстрактні полотна та мультиматеріальні інсталяції.

Найбільш відомі її проекти – багатометрові панно, створені із розписаних вручну яєць.

Її «Погляд у вічність» – мозаїка Оранти із писанок – експонувався у Софії Київській у 2010 році.

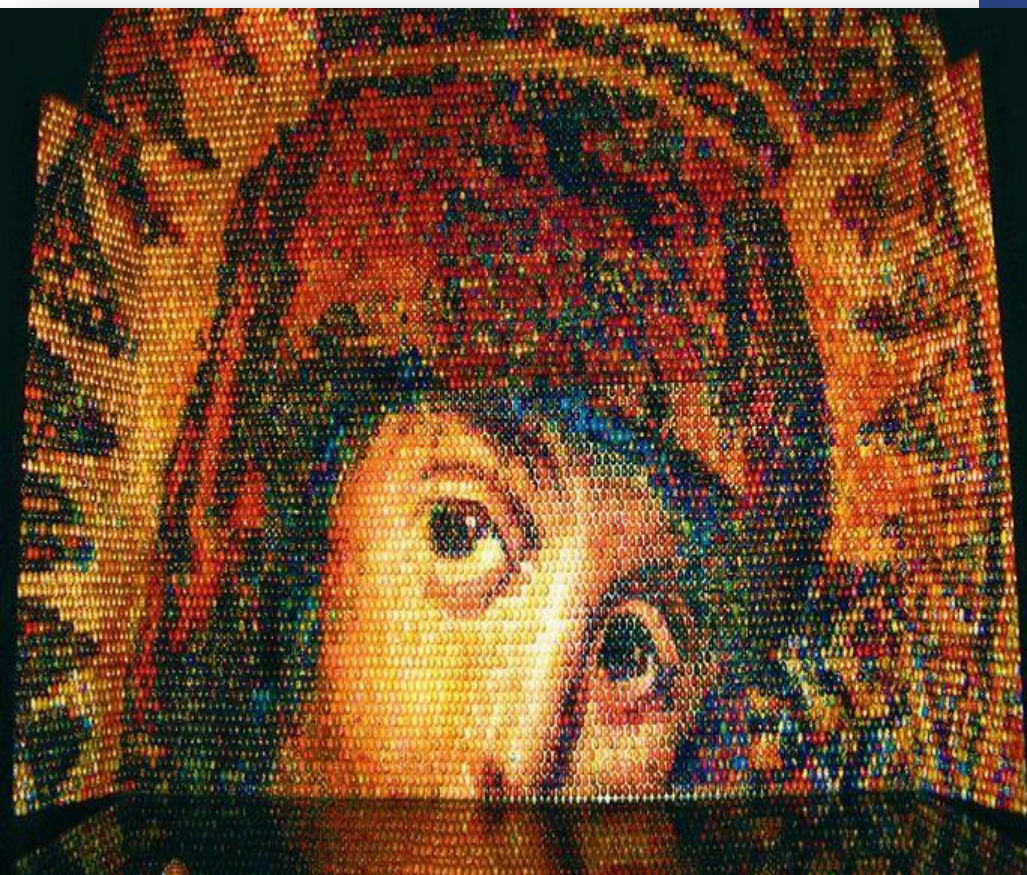
Єдність в окремоті – провідна тема творчості Оксани Мась. Вона підкреслює це в проекті Spiritual Cities, де створює візерунки із малюнків планів храмів всіх світових релігій, і у серії Mandala Dance, в яких поєднано стікери й мандали, створені на основі писанок.

Міланський Museo Arta Gallarate експонував роботи Оксани Мась у трьох виставкових просторах. Персональні виставки, організовані Sotheby's принесли їй світове визнання.

Одеська художниця Оксана Мась

Панно "Погляд у вічність"

Панно «Вівтар націй»

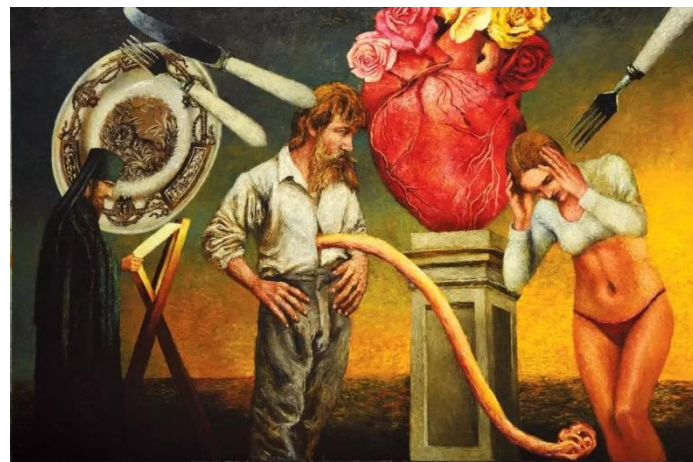
Олександр Ройтбурд

(14 жовтня 1961, Одеса — 8 серпня 2021, Київ) — український художник, директор Одеського художнього музею (2018—2021)

Один із найбільш провокативних художників сучасного українського мистецтва. Та його фантасмагоричні образи побудовані на глибокому знанні й “прочитанні” класичного живопису.

Останнім часом митець переосмислює сенс не лише призначення живопису, а й реакції на нього глядачів. Найяскравіше ця ідея проявилась у виставці «підробок» відомих класичних полотен з Одеського музею, які художник «перемалював» у спрощеному геометричному стилі, що нагадує кубізм.

Картини Ройтбурда виставляли понад 40 аукціонів серед яких Phillips de Puri та Sothby's Contemporary East, а також українські аукціонні будинки, такі як «Дукат».

Одеський художник,
картини якого є
найдорожчими серед
робіт українських митців.
Його творіння
"Прощавай, Караваджо"
продали за \$97 тис.; він
виставлявся в одному з
найпрестижніших музеїв
світу – Музеї сучасного
мистецтва у Нью-Йорку.

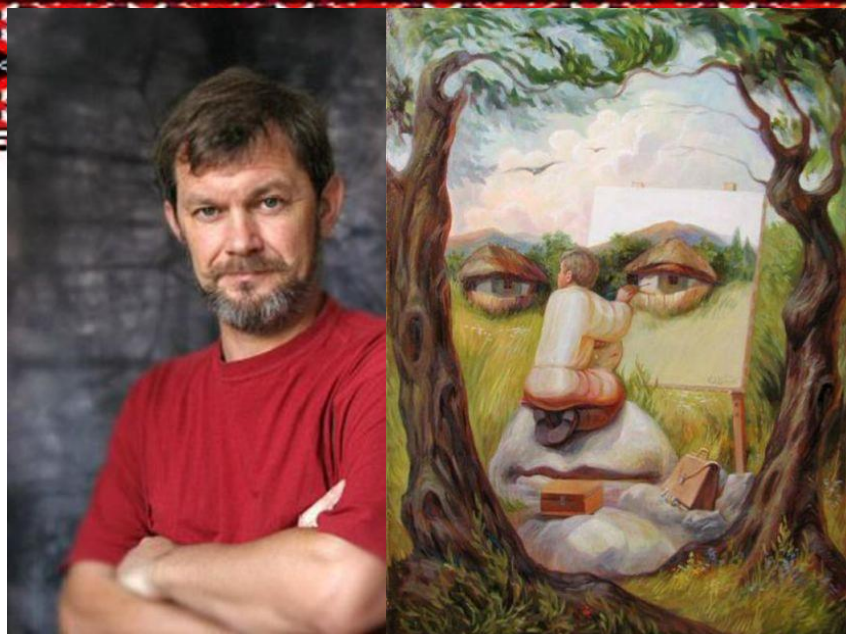

Олександр Ройтбург «Прощавай, Караваджо»

Олег Шупляк

- Картини з подвійним змістом

Популярність художнику принесли картини з подвійним змістом, які він називає слов'янським словом «двовзори». Ці полотна особливі своїми прихованими образами: вдивляючись у традиційний пейзаж, раптом виявляєш, що хатини – це очі людини, а пагорби перетворюються на брови... І ось вже бачиш перед собою портрет або зовсім іншу картину. За фігурою дівчини з книжкою – голову Сальвадора Далі, за осінніми листками – пташку, а за солом'яними стріхами та маленьким пастушком – обличчя Тараса Шевченка...

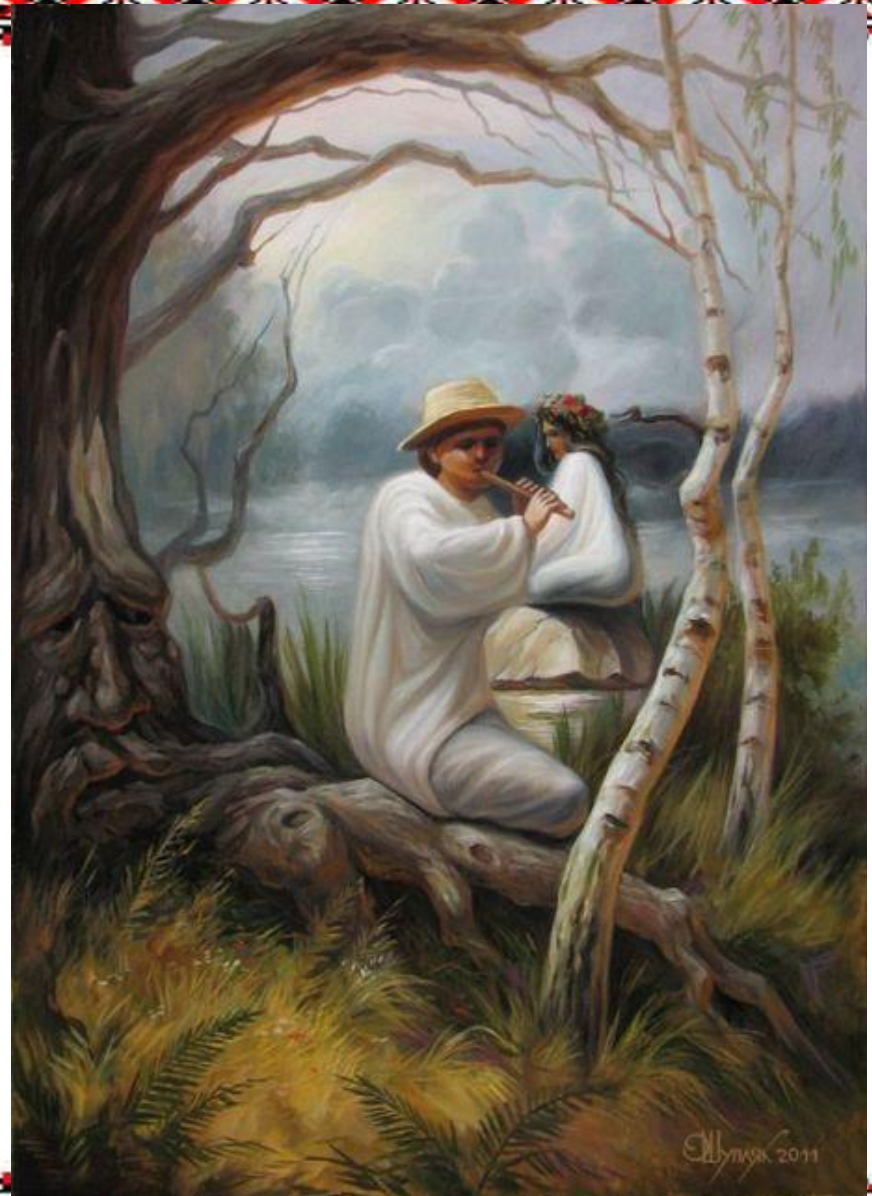
Олег Шупляк «Зимовий сон»

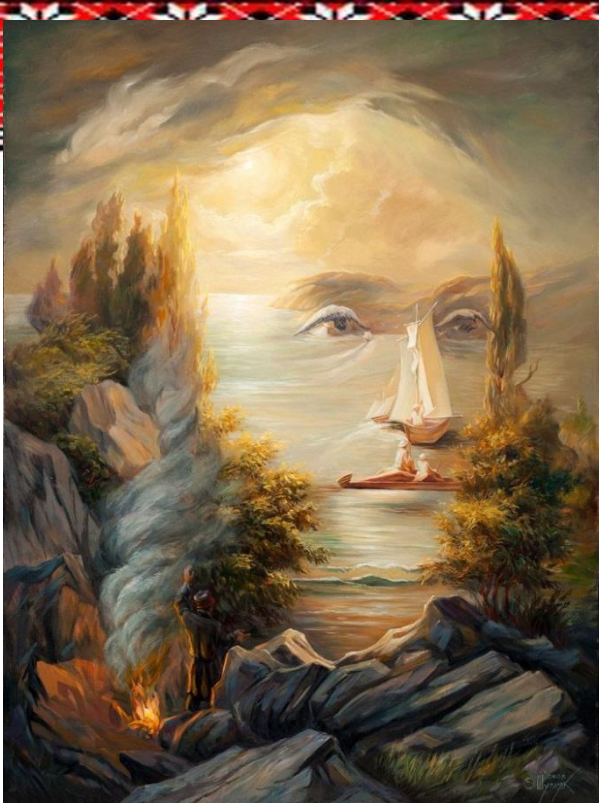

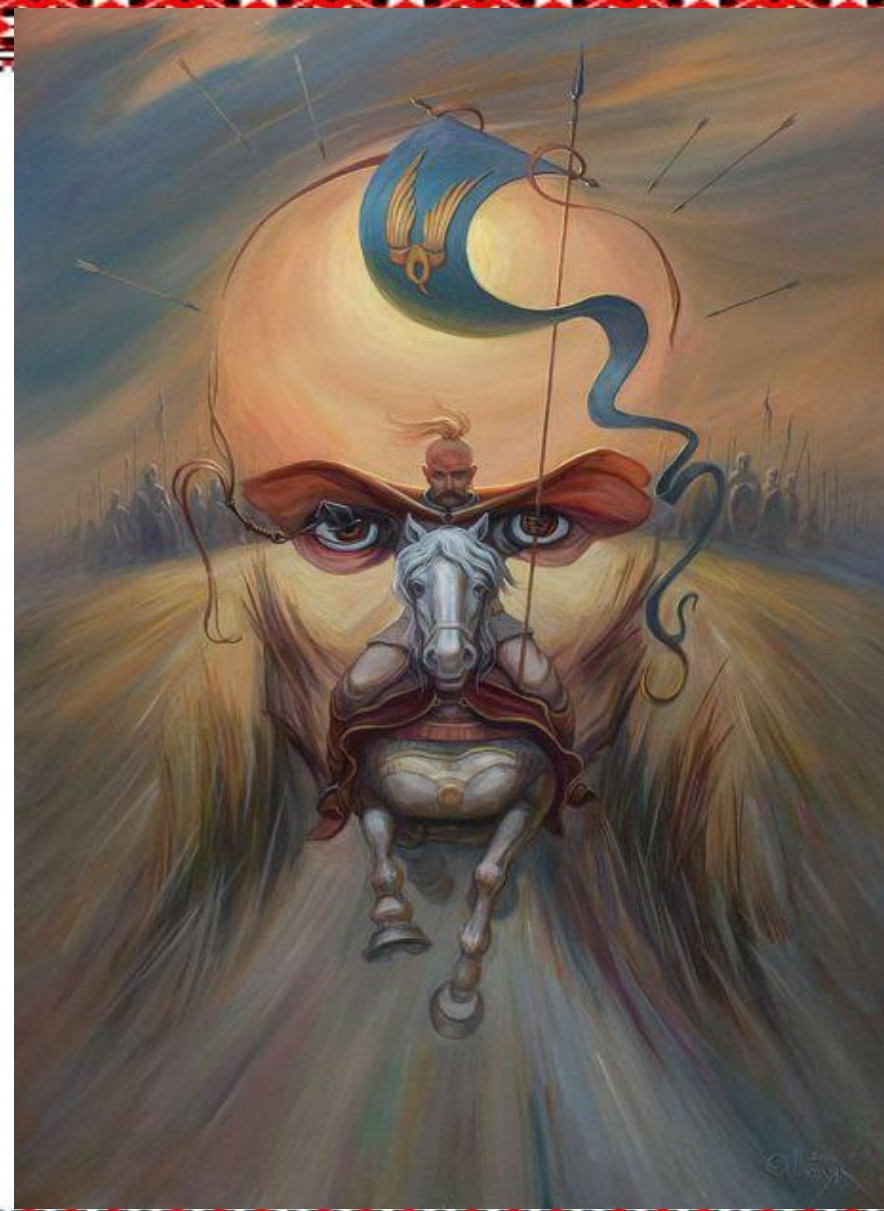
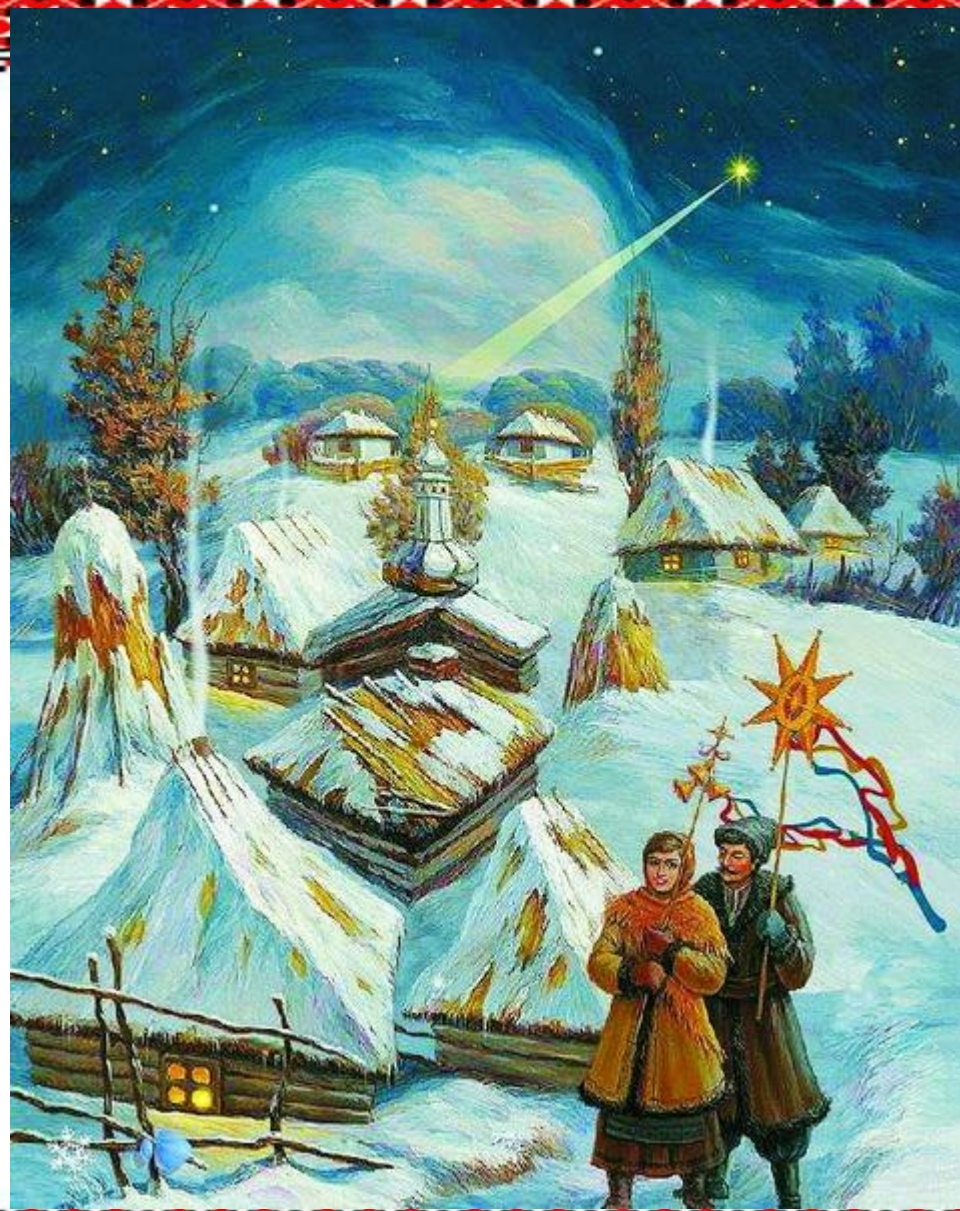
17 oct. 2019

Олег Шупляк «Шевченко»

Олег Шупляк «Іду на Ви! Святослав Хоробрий»

Олег Шупляк «Берегиня»
М. Южноукраїнськ

- ✓ Сучасна українська мистецька спільнота працює в умовах цілковитої свободи творчості.
- ✓ Звичайно, художні пошуки не вкладаються в рамки якогось певного стилю, напряму чи методу.
- ✓ Українське мистецтво також насичується ідеями західної культури (сюрреалізм, оп-арт, поп-арт, концептуалізм).
- ✓ Відбувається постійний пошук нових форм, які виходять за межі традиційних понять «картина», «скульптура», «малюнок».
- ✓ Образотворче мистецтво ніби прагне злитися в єдине ціле з іншими видами художньої творчості: музичним, театральним, екранними мистецтвами.

Майдан в сонці. Гуцульщина.
Марта Пятчук